

Motion till riksdagen 2005/06:So701

av **Carina Ohlsson m.fl. (s)**

Mäns våld mot kvinnor

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om mäns våld mot kvinnor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om kommunens ansvar när det gäller stöd och skydd till alla våldsutsatta kvinnor och barn.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om kommunala handlingsplaner för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att genusvetenskap och kunskap om mäns våld mot kvinnor ingår i utbildningen för relevanta yrkesgrupper.¹
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om arbetsgivarens ansvar för kompetensutveckling och fortbildning inom kunskapsområdena genusvetenskap och mäns våld mot kvinnor för relevanta yrkesgrupper.

¹ Yrkande 4 hänvisat till UbU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

För att mäns våld mot kvinnor effektivt ska kunna bekämpas och förebyggas måste arbetet intensifieras och bedrivas kontinuerligt på alla nivåer i samhället. Regeringen föreslår i budgetpropositionen att anslaget till kvinno- och tjejjourer ökas med 77,5 miljoner kronor 2006. Under 2006 får kommunerna tillsammans med ideella kvinno- och tjejjourer ansöka om medel hos länsstyrelsen för att utveckla organisationen inom kommunen för omhändertagande av våldsutsatta kvinnor. Även ideella jourer i kommuner som inte är villiga att göra en gemensam ansökan kan efter en prövning av länsstyrelsen beviljas medel. En kommun där det saknas verksamhet för våldsutsatta kvinnor kan också på egen hand ansöka om medel för uppbyggnad av sådan verksamhet. Ett krav för att kommunerna ska kunna ansöka om medel är att de medfinansierar verksamheten.

Detta är naturligtvis bra men det räcker inte. Kommunerna måste också på allvar prioritera stöd och skydd till våldsutsatta kvinnor och deras barn och också samtidigt prioritera det förebyggande arbetet.

Detta betyder att alla kvinnor och barn som utsatts för eller riskerar att bli utsatta för våld ska ha rätten till att få stöd och skydd. Därför måste kommunerna mer genomgripande arbeta med frågan och inte bara sitta och vänta på att dessa kvinnor och barn ska söka hjälp.

När kommunerna tar fram sina handlingsplaner måste det finnas med metoder för hur fler än i dag ska kunna ges stöd och hjälp. Kommunerna måste aktivt ta sig an detta samhällsproblem, det måste vara en självklar sak i en välfärdsstat. Våldsutsatta kvinnor och barn måste garanteras stöd och hjälp.

Det finns också särskilt utsatta grupper som ofta glöms bort, dessa grupper måste också garanteras stöd och hjälp. Som t.ex. kvinnor som varit i Sverige en kort tid och saknar eget socialt nätverk, kvinnor och flickor utsatta för s.k. hedersrelaterat våld och hot, kvinnor utsatta för våld av sin partner i en samkönad relation, kvinnor med drogberoende, äldre kvinnor som är utsatta för våld och kvinnor med fysiskt och/eller psykiskt funktionshinder utsatta för våld av anhöriga och/eller vårdare.

Utöver att ge stöd och hjälp till de kvinnor och barn som har eller riskerar att utsättas för våld, så är det viktigt att metoder för det förebyggande arbetet finns med när kommunerna utformar sina handlingsplaner. Det kan t.ex. handla om hur man arbetar med dessa frågor i skolan, kommunens jämställdhetsplaner, samverkan mellan olika myndigheter och ideella organisationer i kommunen, att initiera dessa frågor i kontakt med medborgarna och kommunens brukare m.m.

För att dessa handlingsplaner ska kunna tas fram behövs kunskap. Därför måste jämställdhet, genusperspektiv och mäns våld mot kvinnor ingå i examensordningarna för relevanta yrkesgrupper, såsom socionomer, sjukvårdspersonal, jurister m.fl. För dem som redan arbetar ute i dessa verksamheter måste arbetsgivaren ansvara för att personalen får kunskap inom dessa områden.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 30 september 2005

Carina Ohlsson (s)

Christina Nenes (s)

Britta Rådström (s)

Carina Hägg (s)

Eva Arvidsson (s)

Anne Ludvigsson (s)

Marie Nordén (s)

Carina Adolfsson Elgestam (s)

Inger Nordlander (s)